

מאת יגאל לביב

חברות הביטוח עושקות

את המבוטחים

כמה חברות לביטוח-חיים נוהגות לשלם סכומי פידיון של ביטוח-חיים רק 90 יום מהמועד שבו הגיעה לידיה דרישת הפידיון, ולחשב את המדד הקובע לגבי סכום הפידיון לפי המדד של דצמבר או יוני, ולא לפי המדד של חודש הפידיון.

המשמעות המעשית, בתנאי האינפלציה הקיימים, היא כי המבוטח מפסיד לפחות הפרשי מדד של 4.5 חודשים, ויכול להפסיד עד 11 חודשי מדד. הפסדו יהיה לפחות מחצית מסכום הפידיון.

חברת "סדן" לביטוח-חיים פנתה בשם המבוטח יואל שגב לחברת הביטוח "ציון", וביקשה למדוד פוליסה לביטוח חיים של שגב. הבקשה הוגשה לציון ב-2 בפברואר השנה. "ציון" שילמה את הפידיון כעבור 90 יום, ב-2 במאי. כאשר נעשה חישוב התשלום, התברר כי הפוליסה לא נפתחה לפי המדד של מאי, אלא של דצמבר. המבוטח הפסיד, אפוא, מדד של 4.5 חודשים, או כשליש מסכום הפידיון.

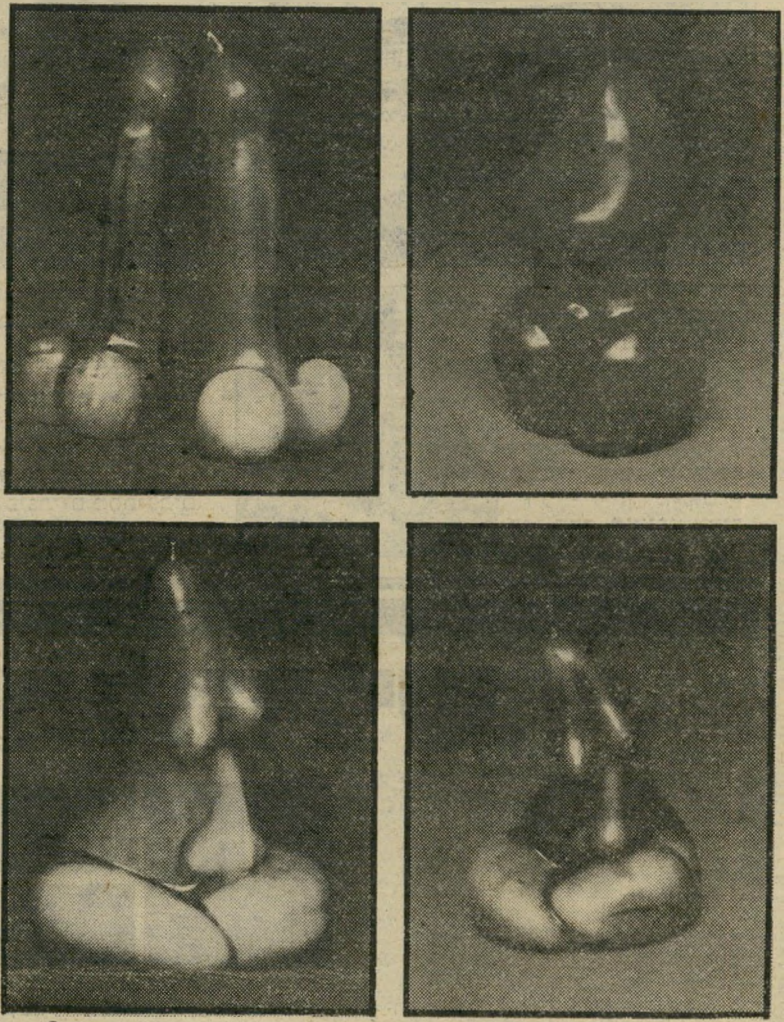
"סדן" פנתה במכתב ל"ציון", והפנתה את תשומת-לבה לכך שמרבית חברות הביטוח נוהגות לשלם לפי המדד האחרון, ולא לעקב את התשלום. אמנם, פוליסות הביטוח הישנות, שהוצאו על-ידי חברות הביטוח קובעות כי התשלום יהיה 90 יום אחרי הדרישה, וכן יהיה לפי המדד של דצמבר או יוני, מה שיותר קרוב לחודש הפידיון, אולם סעיף זה נוסח בשעה שהאינפלציה היתה של אחוז עד שניים לחודש לכל היותר. בתנאי האינפלציה של היום, שמירה על סעיפים אלה הם עושק המבוטח.

"סדן" הודיעה כי אם לא יתקן העוול, תפנה למועצה הציבורית לביטוח.

בדיקה שעשיתי הראתה כי כל הפוליסות החדשות, המוצאות כיום, אינן כוללות סעיפים דראקוניים כאלה. כימעט כל חברות הביטוח נוהגות לשלם למבוטחים של פוליסות ישנות לפי התנאים החדשים, ואינן מנצלות את הסעיפים כדי לעשוק את המבוטח. נראה כי חברת "ציון", שהיא בין הגדולות בארץ לביטוח חיים, מעדיפה להיצמד לתנאי הפוליסות.

לייצאים נרות ארוטיים

החברה הישראלית "ארטיסטיק דזיין" פנתה בהצעות ברחבי העולם למכור נרות בעלי תכונות מיוחדות בכל צורה ורמות. ההצעה לוותה בתצלום כמה מדגמי הנרות המוצעים למכירה, תוך הדגשה כי הם בוערים זמן רב. החברה מתרכזת בייצור מוצרים אכזוטיים, כולל נרות ארוטיים.

נרות ארוטיים לייצוא מוצרים מארץ-הקודש

„שרותי נפט“ מסרה עבודות איחסון הנפט לחברה חסרת נסיון ויקרה מתחרותיה

עבודות מאגרי-הנפט בנגב, בהיקף של יותר מ-5 מיליארד לירות, נמסרו על-ידי חברת „שירותי נפט“ הממשלתית לחברה צרפתית חסרת ניסיון בתחום זה, במחיר כפול מהצעת חברת „דאנ-לופ“ האמריקאית, שלה מוניטין בינלאומי. בעיקבות ההעדפה המוזרה, הופסקה עבודתו של הפרופסור דן זסלב-סקלי מהטכניון, שהתנגד להחלטה. וה' מהנדס המתכנן של הפרויקט, יוסי רודוי, שהתפטר מעבודתו ב„שירותי נפט“.

חברת „שירותי נפט“ מונתה על-ידי הממשלה להקים את מאגרי-הנפט בנגב, הצריכים לחוק את יכולת-העמידה של ישראל ולהגדיל את רווחת-הנפט אחרי החזרת שדה עלמה. התוכנית היא ל-3 אחסן במאגרים תת-קרקעיים 1.5 מיליון טון תזקינים, בתקציב משוער של 3 מיליארד לירות, שנקבע לפני שלוש שנים. מחצית התקציב יועדה לעבודות איטום, כאשר 1.2 מיליארד לירות הוקצבו ל-3 עבודות-בטון לצורכי האטימה.

„שרותי נפט“ החליטה למסור את עבודות-האיטום לחברה צרפתית, שיש לה ניסיון בציפוי מנהרות-רכבת, וכן עשו מאגר גז נסיוני בגודל מטר על

שגרירות ארצות-הברית

התערבה לאניעת

אפליה בייבוא מקררים

הנספח המיסחרי של שגרירות ארצות-הברית בישראל פנה למישרד-התע"ש וביקש הסברים לכוננתם של שיל-טונות-המכס לשנות את תקנות-המכס על ייבוא מקררים, כך שמקררי חברת „אמנה“ יופלו במכוון ובמיוחד לרעה. תקנות המכס כיום מחייבות תשלום מסים לפי הנפח הפנימי של המקרר. עד נפח של 450 ליטר קיים מכס ב-שיעור מסויים, ומעל נפח זה קיים מכס גבוה יותר. נפח מקרר „אמנה“, הקרוי 16 קוב, הוא 448.5 ליטר. המכס חייב את היבואנים „סלון מרכזי“, לשלם מכס לפי התעריף הגבוה, וטענו כי הנפח הפנימי גדול מ-450 ליטר. הסלון פנה למכוון-התקנים והציג מימצאי בדיקה

יבואן נדב כמה שזוה קובז

בדבר הנפח, שהוא קטן יותר. כאשר המכס לא ויתר, פנה לבית-המישפט, ש-חייב את המכס לגבות מסים לפי מימצי מכון-התקנים.

„אמנה“ מוכר כיום את המקרר הזה במחיר של 75 אלף לירות. מחיר מקררים מקבילים מתוצרת הארץ הוא 83 אלף לירות. עתה רוצה המכס לשנות את התקנות לרעת „אמנה“, ולגרום ל-ייקור המקרר שלה למחיר של 100 אלף

מנכ"ל אפרת מישהק במיליונים

החוזה היתנה הקמת דגמים בצרפת. ארבעה נסיונות בדגמים כבר נכשלו, ו-למרות זאת ממשיכה „שירותי נפט“ לעבוד עם החברה.

באפריל 1979 הוגשה לחברה על-ידי יוסף רודוי, מהנדס פרויקט-האיטום, הצעה לבחון תוכנית של חברת „דאלנלופ“ האמריקאית לאיטום המאגרים בנומי. ההצעה זכתה בהמלצות של מומחי „שי-רותי נפט“ לאיטום, חברת „די-סי-איי“, ושל הפרופסור דן זסלבסקי, שהוא בעל מוניטין בינלאומיים בתחומו.

מחיר „שיטת דאלנלופ“ היה מחצית ממחיר ההצעה הצרפתית. הצעות „דאנ-לופ“ אף לא נבחנו, ו„שירותי נפט“ מתעקשים להמשיך בשיטה הצרפתית. מנכ"ל „שירותי נפט“, האלוף (מיל.) יונה אפרת, אף לא ענה לפנייתו של רודוי וזסלבסקי.

חובע ג'ימי סייב תשלום

הצייר שאול נמרי תובע מבעלי „סיי טי פאב“ בתל-אביב 1700 דולר, יתרת-חוב על ציורים שעשה במקום. ה-תביעה מוגשת אחרי שכמה פניות חוזרות לבעל המקום, אברהם ארביב, נענו בסירוב.

נמרי עשה המישה ציורים על אריחי-הרסינה עבור הפאב, קיבל את מחצית התמורה בסך 1700 דולר עם תחילת העבודה, ואת היתרה היה עליו לקבל עם סיומה. עד עתה טרם קיבל את המגיע לו.

לירות, כדי להגן על המקררים המקומיים, שהם יקרים יותר. מנכ"ל „סלון מרכזי“ טוביה נדב, פנה באמצעות עורך-דין למנהל-המכס ותבע עיכוב שינוי התקנים, עד מיצוי ההליכים המישפטיים שינקוט נגד ה-מכס, כדי למנוע את השינוי.